

Parlamentul României

Senatul

Camera Deputaților

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 218 din 23 aprilie 2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române și a Legii nr. 360 din 6 iunie 2002 privind Statutul polițistului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. - Legea nr. 218 din 23 aprilie 2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din data de 25 aprilie 2014, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 360 din 6 iunie 2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din data de 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

I. Legea nr. 218 din 23 aprilie 2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (1) Inspectoratul General al Poliției Române este condus de un inspector general, numit de ministrul afacerilor interne.

(2) Inspectorul general este ajutat de adjuncți numiți de către ministrul afacerilor interne”

2. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (1) În cadrul Inspectoratului General al Poliției Române funcționează Consiliul Superior, denumit în continuare Consiliu, constituit din inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române, adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, șefii direcțiilor generale și ai direcțiilor din Inspectoratul General al Poliției Române, precum și președintele Corpului Național al Polițiștilor.”

3. La articolului 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (3) Directorul general al Direcției generale de poliție a municipiului București și inspectorii-șefi ai inspectoratelor de poliție județene sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.”

4. La articolul 26, alineatul (1), punctele 12, 22 și 26 se modifică și se completează și se introduce un nou punct, punctul 26¹, cu următorul cuprins:

„12. asigură, conform legii, protecția **demnitarilor, judecătorilor și procurorilor** și a familiilor lor, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări;

22. ține evidența nominală a cetățenilor români cu obligații militare în mediul rural, iar, la solicitarea **Statului Major al Apărării, și în mediul urban, în anumite situații premergătoare instituirii stării de asediu, ori a mobilizării parțiale sau totale;**

26. participă, în condițiile legii, împreună cu alte unități ale Ministerului Afacerilor Interne, în colaborare cu **forțe** ale Ministerului Apărării Naționale, unități de protecție civilă și alte organe prevăzute de lege, la activitățile de salvare și evacuare a persoanelor și bunurilor periclitate de incendii, explozii, avarii, accidente, epidemii, calamități naturale și catastrofe, precum și de limitare și înlăturare a urmărilor provocate de astfel de evenimente;

26¹. (1) În cazul instituirii stării de urgență, coordonarea aplicării măsurilor dispuse prin decret revine Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) În condițiile alin. (1), poliția locală, în totalitate sau numai în anumite unități administrativ-teritoriale, își va desfășura activitatea în subordinea Inspectoratului General al Poliției Române. ”

5. La articolul 32, alineatul (6) se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„ (6) Ministrul afacerilor interne prezintă, anual sau ori de câte ori i se **solicită**, Consiliului Suprem de Apărare a Țării și/sau **Comisiilor pentru apărare, ordine publică și siguranță națională** ale Parlamentului României rapoarte referitoare la activitatea de culegere a informațiilor, fondurile utilizate în acest scop, **precum și la situația operativă a Poliției Române. ”**

II. Legea nr. 360 din 6 iunie 2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 69¹, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 69¹

(1) Limitele de vârstă în gradul profesional până la care polițiștii pot fi menținuți în serviciu sunt vârstele standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzute de Legea nr. 223 din 24 iulie 2015 privind pensiile militare de stat.

(3) După împlinirea vârstei de 60 de ani, polițiștii prevăzuți la alin. (2) sunt menținuți în serviciu până la împlinirea vârstei de 62 de ani, la cerere, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în foarte bune condiții a atribuțiilor ce le revin, cu aprobarea ministrului afacerilor interne.

(4) În raport cu nevoile de încadrare, polițiștii, alții decât cei prevăzuți la alin. (2), sunt menținuți în serviciu, după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 60 de ani, la cerere, după cum urmează:

- a) cu aprobarea ministrului afacerilor interne, pentru ofițerii de poliție;
- b) cu aprobarea inspectorilor generali/similari, pentru agenții de poliție.”

2. La articolul 69², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69²

(1) Prin excepție de la prevederile art. 69¹, ofițerii de poliție și agenții de poliție, personalul de specialitate medico-sanitar, indiferent de gradul profesional deținut, sunt menținuți în serviciu, la cerere, după împlinirea vârstei standard de pensionare, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în bune condiții a atribuțiilor ce le revin, până la împlinirea vârstei de pensionare pentru personalul de specialitate medico-sanitar civil.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.